

Principer bakom 1991 års skattereform

Sedan skattereformen 1991 har det gått 15 år och under denna tid har fler än 250 regelförändringar gjorts i skattesystemet. Många av dessa har inneburit avsteg från huvudprinciperna bakom reformen. Ett exempel är de allt fler inslagen av differentiering av mervärdesskatten.

Målet med skattereformen var främst att minska skattesystemets snedvridande effekter utan att den sammantagna utjämningseffekten försämrades. Den rådande föreställningen var att det tidigare skattesystemet med höga marginalsatser och en olikformig kapitalbeskattning hämmade produktiv verksamhet och medförde en misshushållning med ekonomins resurser. Den reformerade inkomstskatten innebar bredare skattebas genom färre avdrag och undantag från beskattning, färre skattesatser samt att den högsta marginalsatzen blev 50 procent vid en kommunalskatt på 30 procent. Bolagsskattesatsen sänktes från 57 till 30 procent och även denna skattebas breddades genom minskade avdragsmöjligheter och ökad neutralitet mellan olika investeringsformer. Mervärdesskatten utvidgades till att gälla fler områden och den enhetliga skattenivån blev 23,46 procent.

Dagens skattesystem vilar på ett antal grundläggande principer, bl.a. principerna om horisontell rättvisa och neutralitet. *Horisontell rättvisa* innebär bl.a. att likartade fall ska beskattas på ett likartat sätt. Personer med samma faktiska arbetsinkomst ska således betala samma skatt, oberoende av formen för arbetersättningen (kontantlön eller genom andra typer av löneförmåner). På samma sätt ska kapitalinkomster beskattas lika mycket oberoende av hur de uppkommer. *Neutralitetsprincipen* innebär att beskattningen ska vara utformad på ett sådant sätt att den är neutral i förhållandet mellan olika handlingsalternativ, dvs. lika-behandling mellan olika sätt att ordna inköp, produktion och distribution liksom mellan olika investerings- och finansieringsformer.